50 anys d'un col·legi públic. L'escola Àngela Roca, 1958-2008

Xavier Calderé i Bel

Viladecans: Dep. Patrimoni Cultural-Arxiu Municipal de Viladecans. 2008.

J. Lluis Gallardo

L'1 de desembre de 2008 es presentà a Viladecans la publicació *50 anys d'un col·legi públic a Viladecans. L'escola Àngela Roca, 1958-2008*, editada pel Departament de Patrimoni Cultural-Arxiu Municipal de Viladecans de l'Ajuntament de Viladecans.

El llibre repassa els cinquanta anys d'història de l'entitat educativa i com ha anat de bracet amb l'esdevenir del temps. Escrit per l'historiador Xavier Calderé, ens mostra elements descriptius i d'anàlisi de l'evolució d'aquesta escola de la ciutat.

El 8 de setembre de 1958 es va inaugurar l'edifici de nens del grup escolar Àngela Roca. L'any 1960, l'edifici de les nenes. El projecte de construcció del centre va sorgir de l'Ajuntament de Viladecans, conscient de la manca de places escolars per a la població. Poc després, el projecte rebria el suport de la industrial que dóna nom al col·legi.

L'any 1965, Viladecans va arribar a la xifra dels 12.300 veïns; el 1966, a 15.568; el 1968, a 19.000, i el 1970, a 24.401, tot superant els 36.000 cap a la meitat de la mateixa dècada. Les autoritats locals van ser de seguida conscients d'una realitat que aviat hauria d'esdevenir un problema: donar servei al nombre creixent de població escolar, estimada, a començament dels anys cinquanta del segle XX, en 500 infants.

Al principi dels anys seixanta també va ser preceptiu que alguns mestres, i sobretot algunes mestres, acompanyessin els minyons a l'església parroquial per tal d'oir missa. Altrament, cal fer esment de la pressió de la ideologia política del franquisme entre els alumnes.

La democratització del centre

Al començament de la dècada dels anys vuitanta, les competències educatives van passar del Ministeri d'Educació i Ciència a la Generalitat de Catalunya. Aquell canvi administratiu va comportar algunes transformacions importants. Una d'aquestes va ser, per exemple, la incorporació de l'ensenyament del català a l'aula.

La principal novetat de la LOGSE va ser establir un sistema descentralitzat d'ensenyament en què les comunitats educatives no només gestionessin els centres educatius, sinó que poguessin redactar un percentatge molt ampli de les matèries, que ara passaven a anomenar-se "projectes curriculars".

La darrera etapa del segle XX va ser intensa a l'hora d'afrontar allò que s'ha denominat "educar en la diversitat". La realitat de la immigració tornava a trucar a la porta de Viladecans, després d'uns quants anys de certa estabilització en el procés d'arribada de gent de fora. A banda d'encarar aquest repte, l'escola també va haver d'adaptar-se als nous temps i diversificar la seva oferta formativa amb classes d'informàtica o potenciant l'ensenyament dels idiomes. En aquests darrers anys, l'escola ha continuat treballant amb l'objectiu d'intentar adaptar-se als ritmes que imposa la societat i als canvis que provoquen les noves disposicions educatives sorgides de la LODE (2006) i la LOE (2007), les quals intenten adequar el que legislava la LOGSE a concepcions polítiques diverses.

Després de cinquanta anys d'història, el CEIP Àngela Roca es defineix com una escola laica, catalana i ober-

ta a tots els nens i nenes dels barris propers de la ciutat.

Amb l'edició d'aquest llibre es presenta, a la comunitat educativa de l'escola i a la ciutadania en general, el testimoni de cinquanta anys de pràctica en l'ensenyament i en l'aprenentatge, tot desenvolupant la màxima que diu: "Educar és fomentar la vida damunt de la terra ferma."